

Josef Pekař

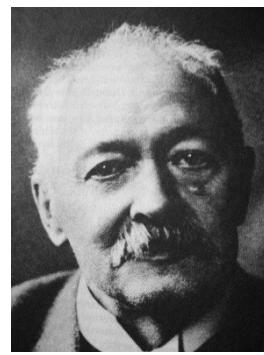
Narozen 12. dubna 1870

Zemrel 23. ledna 1937

Narodený v dedinke Malý Rohozec v Českom Raji do katolíckej rodiny sedliaka. Po Gymnáziu v Mladej Boleslavi, nasledovalo štúdium histórie a zemepisu na univerzite Karlovej v Prahe. Tu prišiel do kontaktu s Jaroslavom Gollom, T.G. Masarykom a Antonímom Rezkom. Doktorát v roku 1893 získal za „*Kandidatury krále Přemysla Otakara II. na německý trůn*“. Na pôde Karlovej Univerzity pôsobil medzi rokmi 1897 začínajúc ako docent FF až do roku 1933 ako prorektor UK. Od roku 1898 – spolu s Gollom slúžil ako redaktor ČČH no taktiež sa zaslúžil o vydanie *Bibliografie českej histórie* v ČČH [1896]. Vo svojich publikáciach sa venoval dejinám českým a to prevažne husitstvu [*Žižka a jeho doba -I.-IV.*] , 17. storočiu a to najmä situácie a vývoju počas a po Bitke na Bielej Hore, no taktiež reagoval na aktuálne témy jeho doby.

V politickej sfére bol Pekař konzervatívec. Boli vyvinuté snahy o jeho kandidatúru, a to najmä zo strany katolíkov na post prezidenta vo voľbách roku 1935, no sám Pekař tieto ponuky odmietol.

Zároveň sa snažil o uzmierenie česko-nemeckých vzťahov aj v reakcii na prácu nemeckého historika Theodora Mommsena a jeho práci „*Čechové ako apoštоловé barbarstvī*“ [1897]

Spor o smysl českých dějin

Vedecky sa v roku 1912 postavil proti Masarykovej práci *Masarykova česká história* a následne vzniká tkz. „Spor o smysl českých dějin“. Kritika práce Masaryka bola smerovaná najmä na nevedeckosť a snahu preniest ideály humanistické 18. storočia na silne katolícky ortodoxné husitské povstanie. „**Masarykova vedoucí myšlenka je tedy umělá konstrukce, nemající žádné opory ve skutečnosti, ano stojící ku skutečnosti v zřejmém odporu.**“ [Masarykova česká filosofie 1912] Spor takpovediac končí úmrtím hlavných aktérov a totož Pekařa a Masaryka rokom 1937.

Chápanie histórie podľa J. Pekaře

Na rozdiel od Masaryka, J. Pekař sa sústredil na dané obdobie a myšlienkové smery, atmosféru ako celku danej doby . Zároveň na rozdiel od Palackého či Masaryka nevyzdvihuje význam určitej konkrétnej doby ani nehodnotí ich či už ako dobu úpadku či rastu. Do pozornosti dáva kolektív/spoločnosť a jeho povedomie. Ak pojednáva o jednotlivcovi, ide tu o reprezentáciu doby názormi týchto osobností [*Paměti Františka Vaváka, Paměti sedláka Josefa Dlaska*]. Vo svojej práci tu dominantnou bola taktiež snaha nesubjektívnosti a celkové pochopenie témy z pramenov, čim sa odklonil od pozitivistickej školy Golla.

Diela

Nejstarší kronika česká [1903]

Knih o Kosti I.-II. [1909-1911]

Masarykova česká filosofie [1912]

České Katastrofy [1915]

Bílá Hora, její příčiny a následky [1921]

Dejiny československé [1921]

Omyly a nebezpečí pozemkové reformy [1923]

Žižka a jeho doba I.-IV. [1927-1933]

Smysl českých dějin [1929]

Literatúra

Josef Hanza, Josef Pekař – Život a dílo, Praha 2002.

Zdeněk Kalista, Josef Pekař, Praha 1994.

František Kutnar – Jaroslav Marek, Prehľadné dějiny českého a slovenského dějepisectví: Od počiatkov národní kultury až do sklonku třicátých let 20. století, Praha 1997.